

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Viktorem Smolíkem ve věci

žalobkyně: **JUDr. Jiřina Lužová**, IČO 44686650
sídlem Dušní 22, 110 00 Praha 1
insolvenční správce dlužníka WPB Capital, spořitelní družstvo v likvidaci,
IČO 25780450
sídlem Kamenná 835/13, 639 00 Brno - Štýřice
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Hartmannem
sídlem Sokolovská 49/5, 186 00 Praha 8

proti
žalovanému: **V [redacted] P [redacted]**, dříve **V [redacted] F [redacted]**, narozený [redacted]
bytem [redacted]
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Sochořem
sídlem Veletržní 10, 170 00 Praha 7

o zaplacení částky 85 951,37 Kč

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku 85 951,37 Kč se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení v částce 14 670 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 31. 5. 2024 se původní žalobce WPB Capital, spořitelní družstvo v likvidaci (dále jen „původní žalobce“), IČO 25780450 sídlem Kamenná 835/13, 639 00 Brno – Štýřice, domáhal po žalovaných zaplacení částky 85 951 Kč coby příslušenství – smluvních úroků z prodlení ze smlouvy o úvěru ze dne 24. 10. 2012 č. [REDAKCE] na jejímž základě se žalobce zavázal poskytnout žalovanému úvěr ve výši 4 800 000 Kč a žalovaný se zavázal poskytnutou částku vrátit ve sjednaných splátkách. Z důvodu prodlení se splácením poskytnutého úvěru došlo k zesplatnění poskytnutého úvěru, a to ke dni 31. 1. 2022. Dlužná částka byla uplatněna v exekučním řízení vedeném soudním exekutorem Exekutorského úřadu Strakonice JUDr. Erikem Smolou pod sp. zn. 212 Ex 34/23, a to na základě notářského zápisu. Vzhledem k tomu, že v rámci exekučního řízení není vymáhán úrok z prodlení z dlužné částky, uplatňuje tímto žalobkyně žalovanou částku, která vznikla jako sankce za nesplacení splátek poskytnutého úvěru, konkrétně smluvní úrok z prodlení ve výši 35 % ročně z nezaplacených splátek poskytnutého úvěru ode dne 1. 5. 2014 do 30. 4. 2015, přičemž úrok byl kapitalizován ke dni 31. 5. 2015. Žalovanému byla zaslána předžalobní výzva, avšak doposud neuhradil ničeho.
2. Žalovaný uplatněný nárok neuznává a vznesl námitku promlčení, neboť žaloba byla podána až dne 31. 5. 2024 a je z ní zřejmé, že jde o nárok ohledně zaplacení úroků z prodlení, které byly splatné více než 10 let před podáním žaloby.
3. Ve vztahu k žalované č. 2 bylo řízení zastaveno pro nedostatek pravomoci českých soudů.
4. Insolvenční správkyň původního žalobce, na jehož majetek byl v průběhu řízení prohlášen konkurz, navrhla pokračování v řízení a vstoupila na místo původního žalobce.
5. Svou mezinárodní příslušnost stanovil soud dle čl. 4 nařízení Brusel I bis.
6. Po provedeném dokazování soud uzavřel, že původní žalobce při provozování podnikatelské činnosti s žalovaným jako spotřebitelem uzavřeli dne 24. 10. 2012 smlouvu o úvěru č. [REDAKCE] na jejímž základě se původní žalobce zavázal k poskytnutí úvěru ve výši 4 800 000 Kč a žalovaný se zavázal tento úvěr společně s úroky vrátit v jednotlivých splátkách. Strany si v čl. VIII bod 6 ujednaly délku promlčecí doby v neprospěch dlužníka na 10 let. Jako rozhodné právo sjednali právo České republiky (prokázáno smlouvou o úvěru včetně její přílohy č. 1). Dne 20. 12. 2012 došlo k sepsání notářského zápisu, přičemž byla sepsána dohoda o závazku osoby povinné splnit pohledávku vůči osobě oprávněné se svolením k nařízení provedení výkonu rozhodnutí, přičemž předmětem plnění byly peněžní prostředky ve výši 4 800 000 Kč, příslušný úrok ve výši 9 % ročně z nesplacené jistiny úvěru ode dne čerpání úvěru, tj. od 20. 12. 2012 do splacení jistiny úvěru a poplatek za vedení účtu počínaje měsícem prosincem 2012 (prokázáno tímto notářským zápisem).
7. Usnesením ze dne 30. 10. 2024, č. j. KSBR 45 INS 4030/2024-A-35, byl na původního věřitele jako dlužníka prohlášen konkurz a žalobkyně se stala jeho insolvenční správkyň (prokázáno tímto usnesením).
8. Mezi účastníky je nesporné, že žalovaný změnil jméno a příjmení z V [REDAKCE] F [REDAKCE] na V [REDAKCE] P [REDAKCE]. Z úřední činnosti soudu je známo, že u zdejšího soudu pod sp. zn. 21 C 414/2024 je vedené řízení proti žalovanému se stejnými identifikačními údaji, avšak s jiným jménem a příjmením.
9. Z dalších provedených důkazů soud nezjistil žádné další relevantní skutečnosti.
10. Soud s ohledem na čl. 3 nařízení Řím I posoudil vztah účastníků podle práva České republiky.

11. Podle § 3028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Podle odst. 3 téhož ustanovení není-li stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.
12. Hmotněprávní posouzení věci tak bylo založeno na právní úpravě zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“) a zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění účinném do 31. 12. 2013 (dále jen „obch. zák.“), jelikož ke všem rozhodným skutečnostem došlo za účinnosti uvedených zákonů.
13. Při právní kvalifikaci vycházel soud zejména z § 497 obch. zák., podle něhož se smlouvou o úvěru zavazuje věřitel, že na požádání dlužníku poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Podle § 502 odst. 1 obch. zák. je dlužník povinen platit od doby poskytnutí peněžních prostředků z těchto úroků, a to ve sjednané výši. Podle § 503 obch. zák. je závazek platit úroky splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Podle § 391 obch. zák. u práv vymahatelných u soudu začíná běžet promlčecí doba ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno u soudu, nestanoví-li tento zákon něco jiného. Podle § 392 odst. 2 u práva na dílčí plnění běží promlčecí doba pro každé dílčí plnění samostatně. Stane-li se pro nesplnění některého dílčího závazku splatný závazek celý, běží promlčecí doba od doby splatnosti nesplněného závazku. Podle § 397 obch. zák., nestanoví-li zákon pro jednotlivá práva jinak, činí promlčecí doba čtyři roky.
14. Na základě předložených listinných důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba s ohledem na námitku promlčení vznesenou žalovaným není důvodná. Mezi původním věřitelem a žalovaným byla uzavřena smlouva o úvěru dle § 497 a násl. obch. zák., na základě které žalovanému vznikla povinnost zaplatit původnímu věřiteli žalovanou částku. Žalovaný splátky úvěru nehradil řádně a včas, v důsledku čehož původní věřitel odstoupil od smlouvy a vyzval žalovaného k úhradě celé dlužné částky.
15. Žalobkyně podanou žalobou požadovala uhrazení úroků z prodlení za opožděně uhrazené splátky, a to za květen 2014 – duben 2015. Poslední z žalovaných splátek tak byla splatná dne 30. 4. 2015.
16. U právní úpravy účinná do 31. 12. 2013 platilo, že povinnost dlužníka platit úroky z prodlení nevzniká samostatně (nově) za každý den trvání prodlení, nýbrž jednorázově v den, kterým se dlužník ocitl v prodlení se splněním tohoto závazku. Tímto dnem počíná u dotčeného práva běžet promlčecí lhůta a jejím uplynutím se právo na úrok z prodlení promlčí jako celek (srovnej krom jiných rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 3. 2010, sp. zn. 31 Cdo 4291/2009, uveřejněný pod č. 96/2010 Sb. rozh. obč., dále viz namátkou rozsudky zdejšího soudu ze dne 24. 4. 2019, sp. zn. 33 Cdo 1898/2018, a ze dne 25. 8. 2022, sen. zn. 29 ICdo 110/2021, nebo jeho usnesení ze dne 30. 4. 2013, sp. zn. 33 Cdo 572/2013).
17. Pokud žalobkyně uplatňovala úroky z prodlení za platby splatné do 30. 4. 2015, dostal se žalovaný do prodlení 1. 5. 2015. Od tohoto data se počítá promlčecí lhůta u poslední splátky. Lhůta daná ustanovením § 397 obch. zák. marně uplynula nejpozději dnem 1. 5. 2019. Ke dni podání žaloby tak celý dluh byl prolčený.
18. Soud se zaobíral i skutečností, že si strany ujednaly 10letou promlčecí lhůtu.

19. Podle § 262 odst. 4 obch. zák., ve vztazích podle § 261 nebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odstavce 1 se použijí, nevyplyvá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku. Podle § 56 odst. 1 obč. zák., spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavkem dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.
20. V daném případě je nepochybné, že smluvní vztah byl uzavřen mezi původním věřitelem jako podnikatelem při podnikatelské činnosti a dlužníkem jako spotřebitelem. Je tedy nepochybné, že na žalovaného dopadají i u této smlouvy ustanovení zákona určených na jeho ochranu. Ujednání smlouvy o délce promlčení je zcela zjevně v neprospěch spotřebitele, přičemž tomuto ujednání neodpovídá žádné konkrétní ujednání v neprospěch protistrany. Citovaný čl. VIII bod 6 smlouvy tak vytváří zjevnou nerovnováhu v povinnostech stran v neprospěch spotřebitele a je tak dle § 262 odst. 4 obch. zák. a § 56 odst. 1 obč. zák. absolutně neplatný. Vzhledem k tomu, že si strany prodloužily promlčecí lhůtu neplatně, není možné k tomuto ujednání přihlídnout.
21. Soud za této situace zamítl žalovaný nárok pro jeho promlčení.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalovanému, jenž byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 14 670 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 85 951,37 Kč sestávající z částky 4 540 Kč za každý ze dvou úkonů uvedených v § 11 odst. 1 a. t. (převzetí a příprava zastoupení, sepsí vyjádření k žalobě) včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t. a odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 a. t. z tarifní hodnoty ve výši 85 951,37 Kč sestávající z částky 4 540 Kč za jeden úkon právní služby uvedený v § 11 odst. 1 a. t. (účast na jednání soudu) včetně paušální náhrady výdajů ve výši 450 Kč dle § 13 odst. 4 a. t.
23. Při aplikaci advokátního tarifu aplikoval soud jeho znění platné a účinné v době provedení každého jednotlivého úkonu.
24. Lhůtu k plnění stanovil soud dle § 160 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalovaný domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 5. května 2025

Mgr. Ing. Viktor Smolík, v.r.
samosoudce